

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 014793 24 U 2
Zenica, 11.04.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja PIRALIĆ SAIDA iz Novog Sarajeva, ulica Grbavička broj 45, protiv rješenja Naučno – nastavničkog vijeća Ekonomskog fakulteta Javne ustanove Univerziteta u Zenici broj: 06-200-001-561/23 od 18.05.2023. godine, u predmetu ovjere IV Semestra i I upis u III godinu na III ciklus studija, te upis ECTS bodova, odlučujući o tužbi od 23.06.2023. godine, dopunjena aktom tužitelja od 26.06.2023. godine, 07.08.2023. godine, donio je dana 11.04.2025. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE UVAŽAVA, osporeni akt tuženog organa Naučno – nastavničkog vijeća Ekonomskog fakulteta Javne ustanove Univerziteta u Zenici broj: 06-200-001-561/23 od 18.05.2023. godine i rješenje Dekana Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici broj 06-100-001-408/23 od 04.04.2023. godine SE PONIŠTAVAJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Tužitelj Piralić Said iz Novog Sarajeva podnio je dana 23.06.2023. godine, a dopunio svojim aktima od 26.06. i 07.08.2023. godine, tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Naučno – nastavničkog vijeća Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici broj 06-200-001-561/23 od 18.05.2023. godine, a kojim rješenjem je odbijen kao neosnovan prigovor tužitelja od 19.04.2024. godine podnesen protiv rješenja Dekana Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici broj 06-100-001-408/23 od 04.04.2023. godine, a kojim rješenjem je odbijen kao neosnovan zahtjev tužitelja za ovjeru IV Semestra i upis u III godinu na III ciklus studija, kao i zahtjev za upis ECTS bodova.

U svojoj tužbi tužitelj navodi pravni osnov tužbenog zahtjeva član 39. Okvirnog Zakona o visokom obrazovanju BiH te član 102. Zakona o visokom obrazovanju ZDK koji je važio u periodu zasnivanja statusa studenta te član 105. Zakona o visokom obrazovanju ZDK (Službene novine ZDK broj: 12/22), zatim Pravilnik o organizovanju dodiplomskog, magistarskog i doktorskog studija na Univerzitetu u Zenici, zatim Pravilnik o uvođenju novog studijskog programa (Službene novine ZDK, broj: 9/19), zatim Odluka o obrazovanju komisije za radionice i javnu odbranu konačne verzije prijave teme doktorskog rada na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici od 10.03.2022. godine sa uputstvom za prijavu doktorske disertacije, zatim Odluka o imenovanju komisije za vrednovanje naučno – istraživačkog rada na III ciklusu upis studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici te Odluka o usvajanju uputstva za vrednovanje naučno – istraživačkog rada od 14.04.2022. godine te akti Vlade i Skupštine ZDK prilikom usvajanja elaborata o studijskom programu doktorski studij

na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici i akti Vlade i Skupštine ZDK prilikom usvajanja elaborata o studijskom programu – doktorski studij na fakultetu tehničkih nauka Univerziteta u Zenici.

Svojoj tužbom tužitelj predlaže poništenje rješenja tuženog organa iz razloga jer isto smatra ništavim i zasnovano je na nastavnom planu sa web stranice što ne predstavlja nastavni plan koji je bio postavljen na web stranici u trenutku zasnivanja statusa studenta, za koje je nepoznato ko je postavio na web stranici i na temelju čega ih je postavio na web stranici kada isti u propisanoj proceduri nije usvojen od strane skupštine ZDK odnosno rješenje o pokretanju studijskog programa na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici na doktorskom studiju je ništavo a s tim u vezi i pravne radnje i akti koji proizilaze iz rješenja, te što u rješenju nije pravilno primijenjen zakon, i što je rješenje tuženog organa doneseno od nenadležnog organa zbog sukoba interesa jer se članovi stalnog stručnog tijela dokorskog studija koji su onemogućili upis ECTS bodova po osnovu izrađene konačne prijave doktorske disertacije i aktivnosti naučno – istraživačkog rada u IV Semestru sastoje od članova NNV koji su odbili prigovor na rješenje dekana, iako, tužitelj navodi, da je naglasio da se prigovor odnosi na članove NNV vijeća rješenje NNV-a od 18.05.2023. godine potpisala je prof. Džafić koja je sudjelovala na III sjednici Stalnog stručnog tijela dokorskog studija održanoj 22.09.2023. godine na kojoj su onemogućili upis ECTS bodova po osnovu izrađene konačne prijave doktorske disertacije zatim što se u postupku nije postupalo po pravilima postupka, odnosno što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, a iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te što je prvostepenim rješenjem dekan Ekonomskog fakulteta prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i odlučio suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato na način da je donio Odluku o zahtjevu koju je uputio Stalnom stručnom tijelu dokorskog studija za upis ECTS bodova, a ne dekanu po osnovu aktivnosti samostalno naučno – istraživačkog rada u IV Semestru za pregledni rad prihvaćen za objavljivanje ali ne i objavljen što se vrednuje 20 ECTS bodova.

U obrazloženju razloga za podnošenje tužbe tužitelj ponavlja da je rješenje tuženog organa zasnovano na nastavnom planu sa web stranice što ne predstavlja nastavni plan koji je bio postavljen na web stranici u trenutku zasnivanja statusa studenta, zatim tužitelj ukazuje na navode iz prvostepenog rješenja koji se odnose na aktivnosti samostalnog naučno – istraživačkog rada i obračun ECTS bodova, te da je ovakav obračun ECTS bodova napravljen i zasnovan na nastavnom planu sa web stranice Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici koji nije usvoje, zatim tužitelj ukazuje na iscrpne komunikacije sa relevantnim sudionicima u procesu uvođenja novog studijskog programa III ciklusa na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici, te ukazuje na podnesenu prijavu tužilaštvu ZDK zavedenu pod brojem T04 0 KTAPO 0052785 23, te da je pored toga 30.05. i 20.06.2023. godine dopunio navedenu krivičnu prijavu, zatim tužitelj na rješenje dekana od 10.03.2023. godine i osporeno rješenje tuženog organa o tome da se tvrdi da je nastavni plan identičan nastavnom planu dostavljenom Ministarstvu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK, te da je to čista laž, jer Skupština ZDK uz elaborat o uvođenju novog studijskog programa na Ekonomskom fakultetu nije usvojila nastavni plan i program, te da je do 11.03.2021. godine na web stranici Ekonomskog fakulteta u Zenici bio postavljen drugi nastavni plan, te ukazuje na evidentiranje 14 ECTS bodova, te da je u međuvremenu izvršena ispravka sa 14 na 10 bodova te da je to naknadno parafirano, što znači da se nastavni plan u 2021. godini mijenjao, a šta je bilo prije izmijenjeno iz 2021. godine se ne zna jer nije usvojen na Vladi i Skupštini ZDK zbog čega tužitelj smatra da je prof. Dr. Brkić zloupotrijebio položaj falsificirajući podatke te počinio krivično djelo iz prijave od 13.04.2023. godine, zatim tužitelj obrazlaže nepravilnu primjenu Zakona, i činjenicu da je nepravilna primjena zakona detaljno obrazložena u prigovoru, a NNV navode iz prigovora u potpunosti ignorisalo.

Nadalje tužitelj obrazlaže i razloge o tome da je osporeno rješenje doneseno od nenadležnog organa zbog sukoba interesa, te ukazuje na zapisnik sa treće sjednice stalnog radnog tijela vijeća od 22.09.2022. godine i na zapisnik sa IV sjednice vijeća doktorskog studija od 01.10.2022. godine, te da je u tom pogledu podnosio zahtjev za dostavljanje zapisnika sa III sjednica stalnog radnog tijela, a sve po osnovu zahtjeva za pristup informacijama, te ukazuje na imena prisutnih u djelimično dostavljenom zapisniku sa III sjednice stalnog stručnog tijela doktorskog studija te da je traženo saslušanje svjedoka u cilju dokazivanja postupanja članova stalnog stručnog tijela doktorskog studija po osnovu zahtjeva za informacije koje su tužitelju bile nepoznate u realizaciji konačne prijave doktorske disertacije odnosno u cilju dokazivanja na okolnosti nepravilnog postupanja u postupku članova po zahtjevima i žalbama koje su podnesene po osnovu upisa ECTS bodova, te da se nepravilna primjena zakona ogleda u neovlaštenom odlučivanju po prigovoru NNV-a jer nije omogućena dvostepenost u žalbenim procedurama, a sve po osnovu zahtjeva za upis 15 odnosno 20 ECTS bodova, te da se stalno stručno tijelo doktorskog studija sastoji od članova NNV-a i dekana Ekonomskog fakulteta, a stalno stručno tijelo je odlučivalo i po žalbama na negativne odluke po zahtjevima, zatim tužitelj ponavlja postupanje prvostepenog organa po osnovu zahtjeva za priznavanje ECTS bodova po osnovu aktivnosti naučno – istraživačkog rada.

Nadalje tužitelj ukazuje da se u postupku donošenja osporenog rješenja nije postupalo po pravilima postupka jer činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno niti izveden pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te da je tužitelj u svom prigovoru ukazivao na prekoračenje granica ovlaštenja od strane prof.dr. Brkića kao dekana Ekonomskog fakulteta u Zenici na način da je donio odluku po zahtjevu koji je tužitelj uputio stalnom stručnom tijelu doktorskog studija a ne dekanu za upis ECTS bodova po osnovu aktivnosti naučno – istraživačkog rada u IV semestru za pregled i rad prihvaćen za objavljivanje ali ne i objavljen i što se vrednuje 25 ECTS bodova, pa zbog svih naprijed navedenih razloga tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njegov u tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti te naložiti Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici evidentiranje 15 ECTS bodova za izrađenu konačnu prijavu doktorske disertacije za III Semestar, te evidentiranje 20 ECTS bodova aktivnosti naučno – istraživačkog rada u IV Semestru te da se naloži Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici da izvrši ovjeru IV Semestra i upis u III godinu doktorskog studija.

Uz svoju tužbu tužitelj je sudu dostavio dokaze taksativno navedene na stranama 17., 18. i 19. svoje tužbe kojima dokazuje osnovanost navoda iz iste.

Naknadno je tužitelj svojim dopunama tužbe od 26.06.2023. godine i 01.08.2023. godine, zatim 06.11. i 10.11.2023. godine sud obavijestio o dostavljenim zahtjevima za izmjenu uvjerenja o statusu i uvjerenja o položenim ispitima i uspjehu tokom studija, kao i o podnesenoj tužbi protiv rješenja JU Univerziteta u Zenici od 27.07.2023. godine koju tužbu je podnio shodno odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka i dr, zatim o podnesenom zahtjevu za dostavljanje informacije o datumu otpreme odluka i zaključaka sa III/22 sjednice održane 22.09.2022. godine stalnog stručnog tijela doktorskog studija, te zahtjev za pristup informacijama od 26.01.2023. godine, zahtjev Senatu od 28.09. i 05.10.2022. godine te 20.02. i 27.03.2023. godine zahtjev Senatu odnosno prof. Dr. Velić kojima tužitelj želi utvrditi da li su članovi Senata uopšte upoznati sa navedenim zahtjevima upućenim članovima senata JU Univerziteta u Zenici.

Dopisima od 03.08.2023. godine i 05.09.2023. godine punomoćnik tuženog organa je dao odgovor na tužbu u kojem smatra da pobijano rješenje nije doneseno u upravnom postupku već

po pravilima Zakona o upravnom postupku te da se protiv istoga ne može voditi upravni spor ukazujući na odredbe člana 4. i 8. Zakona o upravnim sporovima, te da niti prvostepeno rješenje nije doneseno u upravnom postupku, te da niti prvostepenom organu a niti tuženom organu nisu prenesene nikakve javne ovlasti za rješavanje u upravnim stvarima, zbog čega predlaže Kantonalnom sudu Zenica da predmetnu tužbu zajedno sa dopunama tužbe odbaci kao nedozvoljenu shodno odredbi člana 25. Zakona o upravnim sporovima.

Prije dostavljanja odgovora na tužbu i dopunu tužbe tuženi organ je ovome sudu uz dopis broj 01-35-3-2757/23 od 04.08.2023. godine dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 23.06.2023. godine.

Tužitelj je nakon dostavljanja tužbe te dopuni tužbe sudu dostavio podneske od 06., 09. i 16.08.2024. godine te 04.09.2024. godine zatim 07., 11. i 29.10.2024. godine te 03.12.2024. godine i 24.01. te 01.04.2025. godine kojima obavještava sud u vidu dopune informacija koje se odnose na ovaj upravni predmet, a između ostalog sudu je dostavio akt Federalnog tužilaštva FBIH broj T11 0 KTA 0009169 24 od 15.11.2024. godine kojim Federalnom tužilaštvo obavještava Kantonalno tužilaštvo ZDK o donesenom rješenju od 15.11.2024. godine u kojem su date upute i sugestije Kantonalnom tužilaštvu ZDK u cilju donošenja pravilne i zakonite tužilačke odluke a vezano za podnesene krivične prijave tužitelja, kao i ostale informacije koje se odnose na ovaj upravni predmet, a sve u cilju pravilnog odlučivanja u ovom upravnom predmetu.

Kantonalni sud Zenica je u postupku odlučivanja po navedenoj tužbi svojim rješenjem broj 04 0 U 014793 23 U od 27.12.2023. godine odbacio predmetnu tužbu shodno odredbi člana 25. stav 1. tačka 2) Zakona o upravnim sporovima nalazeći da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt shodno odredbi člana 8. Zakona o upravnim sporovima.

U postupku odlučivanja po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke vijeće ovoga suda je donijelo presudu broj 04 0 U 014793 23 Uvp 4 od 25.07.2024. godine kojim je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažen, osporeno rješenje ovoga suda od 27.12.2023. godine ukinuto i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak, pri čemu vijeće ovoga suda ukazuje na odredbu člana 11. Zakona o upravnim sporovima, a prvenstveno na odredbu člana 105. Zakona o visokom obrazovanju ZDK (Službene novine ZDK, broj: 12/22) odnosno vijeće ovoga suda nalazi da tužitelj ima pravni interes da osporava rješenje tuženog organa u okviru upravnog spora, iz čega proizilazi da je ovu upravnu stvar valjalo riješiti u upravnom postupku primjenom odredaba Zakona o upravnom postupku FBIH.

Vodeći računa o uputama i pravnim shvatanjima iz citirane presude vijeća ovoga suda, sud je u ponovljenom postupku odlučivanja po podnesenoj tužbi i dopunama tužbe cijenio pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i prvostepenog rješenja, te je našao da su i prvostepeno rješenje, a i rješenje tuženog organa nepravilni i nezakoniti, te je kao takvo i poništio i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i prvostepenog rješenja od 04.04.2023. godine u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da su i prvostepeni organa i tuženi organ donijeli nepravilna i nezakonita rješenja na štetu tužitelja, pri čemu sud nalazi da su i prvostepeni organ, a i tuženi organ svoja rješenja temeljili na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i nepravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja čime su povrijedili načelo materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, također sud nalazi da su upravni organi povrijedili i načelo zaštite prava građana i zaštite javnog interesa iz

člana 5. stava 1. Zakona o upravnom postupku, te da je povrijeđeno i načelo saslušanja stranke u postupku iz člana 8. u vezi sa članom 141. stav 1. Zakona o upravnom postupku, te da su upravni organi postupili i suprotno odredbi člana 67. stav 1. Zakona o upravnom postupku kao i suprotno odredbi člana 200. stav 1. i odredbi člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, kao i da su upravni organi postupili suprotno načelu ocjene izvedenih dokaza iz člana 9. Zakona o upravnom postupku, što je u konačnom dovelo do pogrešne primjene odredaba materijalnog prava odnosno odredaba člana 71. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju ZDK (Službene novine ZDK, broj: 12/22) te člana 126. stav 1. tačka i) i člana 263. Statuta Univerziteta u Zenici te elaborata o pokretanju studijskog programa poslovna ekonomija III ciklusa studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici usvojen Odlukom Skupštine ZDK od 18.05.2020. godine, Uputstva za prijavu doktorske disertacije usvojen Odlukom vijeća dokorskog studija od 16.12.2021. godine i Odlukom naučno – nastavnog vijeća Ekonomskog fakulteta u Zenici od 16.12.2021. godine i Uputstva za vrednovanje naučno – istraživačkog rada studenata III ciklusa studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici usvojen odlukom vijeća dokorskog studija od 14.04.2022. godine, a pored navedenog sud nalazi da je tuženi organ u postupku odlučivanja o prigovoru tužitelja od 19.04.2023. godine izjavljenim protiv prvostepenog rješenja postupio suprotno odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku jer u obrazloženju svog rješenja nije dao valjane razloga o svim navodima tužitelja iz njegovog prigovora, niti je pri tome vodio računa o tome da je tužitelj svoj prigovor protiv prvostepenog rješenja podnio Rektor Univerziteta kao i Senatu Univerziteta na znanje, čime je očigledno tužitelj smatrao da je Rektor Univerziteta nadležan za donošenje odluke po navedenom prigovoru a ne NNV kao što je to navedeno u osporenom prvostepenom rješenju u pravnoj pouci.

Odlučujući o tužbi od 23.06.2023. godine kao i dopunama tužbe sud nalazi da je ista osnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu kao i citirane presude vijeća Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 014793 23 Uvp 4 od 25.07.2024. godine, te imajući u vidu odredbe člana 105. Zakona o visokom obrazovanju ZDK sud nalazi da je ovu upravnu stvar valjalo riješiti u upravnom postupku prema odredbama Zakona o upravnom postupku, što podrazumijeva da je prvostepeni organ u postupku odlučivanja u ovoj upravnoj stvari bio dužan voditi računa o odredbama Zakona o upravnom postupku, te prvenstveno voditi računa o tome šta je predmet ovog upravnog postupka, a pri svemu tome bio je dužan voditi računa i o odredbi člana 108. Zakona o visokom obrazovanju ZDK, međutim, imajući u vidu predmet ovog upravnog postupka kao i dispozitiv prvostepenog rješenja i obrazloženje istog sud nalazi da prvostepeni organ nije vodio računa niti o odredbama Zakona o upravnom postupku, niti o odredbama Zakona o visokom obrazovanju ZDK (Službene novine ZDK, broj: 12/22).

Naime, iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je prvostepeni organ svojim rješenjem od 04.04.2023. godine odlučivao o zahtjevu tužitelja za objavu IV Semestra i upis u III godinu na III ciklus studija koji je zaprimljen putem protokola Rektorata Univerziteta u Zenici 27.03.2023. godine, te da je odlučivao i o zahtjevu tužitelja za upis ECTS bodova za koji konstatuje da je zaprimljen putem protokola Rektorata Univerziteta u Zenici zaprimljen 27.03.2023. godine, a tužitelj smatra da prvostepeni organ nije bio nadležan da odlučuje o dijelu zahtjeva za upis ECTS bodova i da je na taj način prekoračio granice svojih ovlaštenja, jer tužitelj smatra da je u ovom dijelu nadležan za odlučivanje bilo stalno stručno tijelo dokorskog studija a ne dekan Ekonomskog fakulteta.

Prvostepeni organ stavom 1. dispozitiva svog rješenja odbija zahtjev tužitelja za ovjeru IV semestra i upis u III godinu na treći ciklus studija, te u obrazloženju svog rješenja navodi da je u tom pogledu uvidom u indeks i dosije tužitelja utvrđeno da je imenovani upisan u II godinu (III i IV) Semestar III ciklusa studija akademske 2021/22 i da je u navedenoj studijskog godini ispunio obaveze aktivnosti samostalnog naučno – istraživačkog rada (III) semestar i ostvario 15 ETCS bodova i da nije ispunio obaveze iz nastavnog plana i programa II studijske godine jer nije ostvario 15 ECTS bodova po osnovu izrade konačne verzije prijave doktorske disertacije, te da nije ostvario 10 ECTS bodova po osnovu odbrane konačne verzije prijave doktorske disertacije (IV) semestar te nije ostvario 20 ECTS bodova po osnovu aktivnosti samostalnog naučno – istraživačkog rada (IV semestar), odnosno nije ostvario ukupno 45 ECTS bodova u drugoj godini studija, te prvostepeni organ u pogledu ostvarenih bodova u obrazloženju svog rješenja navodi da tužitelj nema realizovanu aktivnost „izrada konačne verzije prijave doktorske disertacije“ niti odluku vijeća dokorskog studija kojom se potvrđuje ispunjene obaveze po tom osnovu, te da je utvrđeno da su realizovane dvije od obavezne tri radionice a da treća radionica u skladu sa zapisnikom komisije od 09.09.2022. godine nije realizovana što je preduslov da vijeće dokorskog studija može potvrditi ispunjene obaveze, zatim se ukazuje da tužitelj nema realizovanu aktivnost „odbrana konačne verzije prijave doktorske disertacije“ također nema ni odluku vijeća dokorskog studija o usvajanju izvještaj a kom isija za radionice javnu odbranu konačne verzije prijave teme doktorske disertacije, također se u obrazloženju rješenja navodi da nedostaje i realizacija aktivnosti pod nazivom aktivnosti samostalno – naučno istraživačkog rada što nosi ukupno 20 ECTS, te da je ovakva obaveza propisana nastavnim planom i programom studijskog programa poslovna ekonomija, te prvostepeni organ izvodi zaključak da je zahtjev za ovjeru IV semestra i upis u III godinu III ciklusa studija tužitelja neosnovan i da nema pravo na upis III godine studija III ciklusa studija Ekonomskog fakulteta u Zenici jer nije ispunio uslove za upis u višu godinu studija, te da je prvostepeni organ svoje rješenje donio shodno odredbi člana 71. stav 1. i člana 108. Zakona o visokom obrazovanju.

Ovakvo rješenje prvostepenog organa je prema ocjeni ovoga suda, a imajući u vidu navode tužitelja iz njegovog prigovora od 19.04.2023. godine kao i navode iz njegove tužbe i dopuna tužbe te dokaza uz istu, nepravilno i nezakonito te doneseno na štetu tužitelja uz počinjene bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku.

Naime, sud nalazi da se prvostepeno rješenje temelji na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju te nepravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja, te da je prvostepeni organ u postupku donošenja svog rješenja postupao suprotno odredbi člana 5., 7., 8., 206. stav 1. i 207. stav 2. te suprotno članu 67. stav 1. Zakona o upravnom postupku.

Odredbom člana 5. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano je da kada organi i institucije koje imaju javne ovlasti vode postupak i rješavaju dužni su da strankama omogućе da što lakše zaštite i ostvare svoja prava, vodeći pri tome računa da ostvarivanje njihovih prava ne bude na štetu prava drugih osoba niti u suprotnosti sa zakonom utvrđenim javnim interesom.

Odredbom člana 7. Zakona o upravnom postupku propisano je da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Odredbom člana 8. Zakona o upravnom postupku propisano je da prije donošenja rješenja stranci se mora pružiti mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja.

Odredbom člana 9. Zakona o upravnom postupku propisano je koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje ovlašteno službeno lice po svom uvjerenju, na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka.

Odredbom člana 67. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano je da ako podnesak sadrži neki formalni nedostatak koji sprječava postupanje po podnesku ili je podnesak nerazumljiv ili nepotpun, ne može se samo zbog toga odbaciti, organ koji je primio takav podnesak dužan je učiniti one radnje koje će osigurati da se nedostaci otklone i odredit će podnosiocu rok u kojem je dužan da to učini.

Odredbom člana 206. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano je da se dispozitivom rješava o predmetu postupak u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka u kojima u toku postupka nije posebno riješeno.

Odredbom člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku propisano je da obrazloženje rješenja sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranke, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva stranaka, razloge koji se s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Dakle, iz navedenog jasno i nedvojbeno proizilazi da je prvostepeni organ bio dužan prvenstveno u postupku prije donošenja rješenja utvrditi tačan predmet ovog upravnog postupka, što prvostepeni organ nije učinio, pri tome uopšte nije naveo da se radi o dva zahtjeva tužitelja i to jedan zahtjev koji se odnosi na upis ECTS bodova koji je dostavljen zajedno sa priložima i zaprimljen od strane protokola rektorata Univerziteta u Zenici od 27.03.2023. godine te drugi zahtjev naslovljen kao zahtjev za ovjeru IV Semestra i upis u III godinu na III ciklus studija također zaprimljen putem protokola rektorata Univerziteta od 27.03.2023. godine, pri tome je prvostepeni organ propustio da vodi računa o tome da li je isti nadležan da odlučuju i o jednom i o drugom zahtjevu obzirom na činjenicu da je prvostepeni organ propustio utvrditi da li je nadležan i za upis ECTS bodova, jer tužitelj ističe da je takav zahtjev uputio stalnom stručnom tijelu doktorskog studija a ne dekanu, iz kojih razloga je prvostepeni organ bio dužan da vodi računa o tome da li je nadležan da postupa i po jednom i po drugom zahtjevu tužitelja.

Pri ovome a shodno odredbama člana 105. i 108. Zakona o visokom obrazovanju ZDK prvostepeni organ je bio dužan voditi računa o navedenim zakonskim odredbama jer je odredbom člana 105. istog Zakona propisano pravo na sudsku zaštitu odnosno propisano je da studenti imaju pravo pred nadležnim sudom osporiti sve konačne odluke visokoškolske ustanove koje se na njih odnose, dok je članom 8. istog zakona propisana pojedinačna prava i obaveze studenata i primljena Zakona o upravnom postupku, te je stavom 1. propisano da visokoškolska ustanova rješava o pojedinačnim pravima i obavezama studenata i to o upisu kandidata u prvu godinu studiju, upis studenata u narednu godinu studija pravo studenata na izdavanje diplome, mjeri isključenja, obavezi plaćanja troškova studija kao i drugim slučajevima utvrđenim zakonom, dok je stavom 2. propisano da kada se rješava o pravima i obavezama studenata iz stava 1. ovog člana visokoškolska ustanova postupa po Zakonu o upravnom postupku,

Dakle, imajući u vidu navedene zakonske odredbe kao i postupanje visokoškolske ustanove shodno odredbama Zakona o upravnom postupku iz člana 108. Zakona o visokom obrazovanju ZDK ne može se zaključiti da se o pravu na upis ECTS bodova odlučuje prema odredbama Zakona o upravnom postupku, odnosno u navedenoj zakonskoj odredbi ne postoji predviđena

ovakva mogućnost, a prvostepeni organ se pri tome ne poziva na druge zakonske odredbe, te je ostalo nejasno da li je prvostepeni organ bio stvarno nadležan da svojim rješenjem odlučuje o zahtjevu tužitelja za ovjeru IV Semestra i upis u III godinu na III ciklus studija kao i o zahtjevu za upis ECTS bodova, a tužitelj osnovano prigovara u pogledu nadležnosti prvostepenog organa za postupanje po zahtjevu za upis ECTS bodova, što je očigledno jedan od uvjeta da bi se tužitelju odobrio zahtjev za ovjeru IV Semestra i upis III godine na III ciklus studija.

U pogledu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sud ukazuje na činjenicu da je tužitelj uz svoje zahtjeve dostavio i priloge, međutim prvostepeni organ sve navedene priloge zanemaruje iste uopšte ne cijeni, uz konstataciju da je za tužitelja utvrđeno da nema realizovanu aktivnost izrada konačne verzije prijave doktorske disertacije te realizovanu aktivnost odbrane konačne verzije prijave doktorske disertacije kao i realizovanu aktivnost samostalno – naučno istraživačkog rada, dakle prvostepeni organ konstatuje da tužitelj nema realizovane navedene aktivnosti, a tužitelj u svom prigovoru a i u tužbi ističe da ovakvi zaključci nisu tačni i da on ispunjava sve uslove u pogledu podnesenog i jednog i drugog zahtjeva, a kod takvog stanja stvari, prema ocjeni ovoga suda, ali imajući u vidu odredbu člana 67. stav 1. Zakona o upravnom postupku prvostepeni organ je prije donošenja rješenja bio dužan pozvati tužitelja i shodno odredbi člana 8. u vezi sa članom 141. Zakona o upravnom postupku upoznati tužitelja sa utvrđenim činjenicama i okolnostima u ovom upravnom predmetu i nedostacima u realizaciji aktivnosti, te od tužitelja zatražiti da u najkraćem dodatnom roku dostavi svu potrebnu dokumentaciju, kako bi isti imao mogućnost da dokaže svoje tvrdnje koje je iznosio i u prigovoru i u svojoj tužbi o tome da posjeduje sve dokaze i da ispunjava uvjete zbog kojih je i podnio svoje zahtjeve, odnosno tužitelju je bilo potrebno pružiti mogućnost da svoje tvrdnje potkrijepi materijalnim dokazima i to zapisnicima sa radionica kao i konačnom prijavom doktorske disertacije za akademsku 2021/2022 godinu od 19.09.2022. godine koje dokaze je zajedno sa ostalim dokazima dostavio ovome sudu i kojima dokazuje postojanje istih i uvjeta za uvažavanje njegovih zahtjeva.

Pri svemu ovome sud ukazuje i na činjenicu da prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja nije naveo sve elemente propisane članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Dakle, imajući u vidu stanje spisa ovoga suda, te predmet ovog upravnog postupka, kao i dispozitiv i obrazloženje prvostepenog rješenja očigledno je da se prvostepeno rješenje temelji na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja, pri čemu je prvostepeni organ počinio bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku iz člana 5., 7., 8., 9., 206. stav 1. i 207. stav 2. u vezi sa članom 67. stav 1., pa zbog ovako počinjenih bitnih povreda odredaba Zakona o upravnom postupku, sud nalazi da je prvostepeni organ pogrešno i na štetu tužitelja primijenio odredbe materijalno – pravnih propisa na osnovu kojih je riješio ovu upravnu stvar, a navedene na strani 3. obrazloženja svog rješenja.

S obzirom na činjenicu da sud nalazi da je prvostepeni organ u postupku donošenja svog rješenja počinio sve naprijed navedene bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, te da je zbog došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja, to sud nalazi da je ovakvo rješenje prvostepenog organa nepravilno i nezakonito te je kao takvo poništio i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak.

U postupku ocjene pravilnosti i zakonitosti osporenog akta tuženog organa, sud nalazi da je i tuženi organ u postupku odlučivanja po prigovoru tužitelja od 19.04.2023. godine donio nepravilno i nezakonito rješenje kojim prigovor tužitelja odbija kao neosnovan, pri čemu sud nalazi da tuženi organ prvenstveno u obrazloženju svog rješenja nije dao valjane razloge o svim

navodima tužitelja iz njegovog prigovora čime je postupio suprotno odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, pri tome tuženi organ nije ukazao prvostepenom organu na sve počinjene bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku koje je počinio prvostepeni organ, čime je i tuženi organ počinio identične bitne povrede upravnog postupka kao i prvostepeni organ te je pogrešno i na štetu tužitelja primijenio odredbe materijalnog prava kao i tuženi organ.

Pri svemu ovome sud nalazi da tuženi organ u postupku odlučivanja po navedenom prigovoru nije vodio računa o tome da je tužitelj svoj prigovor naslovio i uputio Rektor Univerziteta u Zenici a Senatu Univerziteta dostavio na znanje isti prigovor, te je tuženi organ bio dužan da vodi računa o tome da je tužitelj identičan prigovor podnio i tuženom organu kao i rektoru Univerziteta, te je bilo potrebno u obrazloženju rješenja navesti razloge zbog kojih je tuženi organ prihvatio da odlučuje o prigovoru, pri tome, ukoliko je tuženi organ već prihvatio da kao nadležan organ odlučuje o prigovoru isti je bio dužan voditi računa i o priložima koji je tužitelj dostavio uz svoj prigovor odnosno o krivičnoj prijavi od 13.04.2023. godine i CD-u kao dokaz uz krivičnu prijavu, o čemu tuženi organ uopšte nije vodio računa niti je u tom dijelu dao ocjenu dokaza dostavljenih uz prigovor, a u obrazloženju svog rješenja samo ponavlja navode i činjenično stanje iz prvostepenog rješenja uz izvedeni zaključak da je prvostepeni organ svoje rješenje temeljio na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju koje je utvrđeno u pravilno provedenom upravnom postupku te da je pravilno primijenjeno materijalno pravo, a pri tome ne daje ocjenu navoda iz prigovora što je isti obavezan shodno članu 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Dakle, na osnovu svega naprijed navedenog sud nalazi da je i tuženi organ u postupku odlučivanja po prigovoru tužitelja od 19.04.2023. godine podnesenom protiv prvostepenog rješenja od 04.04.2023. godine donio nepravilno i nezakonito rješenje kojim prigovor tužitelja odbija kao neosnovan, pri čemu je i tuženi organ počinio identične bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku te pogrešnu primjenu materijalnog prava, iz kojih razloga je sud i rješenje tuženog organa kao takvo poništio i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak.

Odlučujući o tužbi od 23.06.2023. godine i dopunama tužbe sud nalazi da je ista tužba osnovana, te da tužitelj istom pravilno ukazuje na počinjene bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku i pogrešnu primjenu materijalnog prava, zbog čega je sud i odlučio kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovljenom postupku prvostepeni organ je dužan voditi računa o odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima i obavezujućim uputama i primjedbama iz ove presude, dužan je voditi računa o odredbama Zakona o upravnom postupku, a prije svega o odredbama člana 5., 7., 8., 9., 133., 141., 206. stav 1. i 207. stav 2. u vezi sa članom 67. stav 1. Zakona o upravnom postupku, a sve iz razloga navedenih u presudi ovoga suda broj 04 0 U 014793 23 Uvp 4 od 25.07.2024. godine, te voditi računa o odredbama člana 105. i 108. Zakona o visokom obrazovanju ZDK (Službene novine ZDK, broj: 12/22), kao i o ostalim materijalno – pravnim propisima na osnovu kojih je potrebno riješiti ovu upravnu stvar, te u tom pravcu prvostepeni organ ima obavezu da provede poseban ispitni postupak u okviru kojega će pozvati tužitelja kao stranku u postupku te istome shodno odredbi člana 8. i 141. Zakona o upravnom postupku omogućiti učešće u postupku na način da će tužitelju omogućiti da na zakazanom ročištu prezentira i izvede dokaze na kojim temelji svoje zahtjeve prvenstveno zahtjev za upis ECTS bodova, u tom pravcu prvostepeni organ je dužan voditi računa o svojoj nadležnosti u pogledu utvrđivanja prava tužitelja na priznavanje ECTS bodova tužitelju, zatim je dužan voditi računa

i o zahtjevu za ovjeru IV semestra i upis u III godinu na III ciklus studija, i u tom pravcu tužitelju omogućiti da predloži izvođenje dokaza koji se odnose na zapisnike sa radionica i konačne prijave, a što je tužitelj prema njegovom dopisu od 19.09.2022. godine već dostavio vijeću doktorskog studija odnosno komisiji za radionice i javnu odbranu konačne verzije prijave teme doktorskog studija te za studentski dosije, dakle, tužitelju omogućiti da u redovnom upravnom postupku dokaže svoje tvrdnje navedene u prigovoru i tužbi da je u vrijeme podnošenja svojih zahtjeva posjedovao sve tražene dokaze materijalne prirode i da u trenutku podnošenja zahtjeva ispunjava uvjete za prihvatanje njegovih zahtjeva koji se odnose na ovjeru IV semestra i upis u III godinu na III ciklus studija i zahtjev za upis ECTS bodova na koji način će se tužitelju omogućiti da u posebnom ispitnom postupku brani i štiti svoja prava i pravne interese u ovom upravnom postupku, prvostepeni organ je dužan da prikupi činjenice i izvede i druge dokaze za koje smatra da su relevantni, a sve u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pravilnog rješavanja ove upravne stvari, a pri tome prvostepeni organ posebnu pozornost dužan je obratiti u pogledu načela zaštite prava građana i zaštite javnog interesa te načela materijalne istine, načela saslušanja stranke i načela ocjene izvedenih dokaza iz članova 5., 7., 8. i 9. Zakona o upravnom postupku, te je pri svemu ovome dužan voditi računa o pravilnoj primjeni materijalno – pravnih propisa na osnovu kojih je potrebno riješiti ovu upravnu stvar.

Pored svega navedenog sud ukazuje prvostepenom organu i na činjenicu da je dužan po službenoj dužnosti ili putem tužitelja od nadležnog Kantonalnog tužilaštva – tužiteljstva ZDK Zenica zatražiti izjašnjenje o krivičnom postupku, a sve s obzirom na rješenje Federalnog tužilaštva FBIH broj T11 0 KTA 0009169/24 od 15.11.2024. godine, te shodno izvještaju u pogledu navedenog predmeta voditi računa i eventualno o odredbi člana 142. stav 1. Zakona o upravnom postupku.

U pogledu prijedloga tužitelja da se tuženi organ obaveže da istome naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM koji se odnose na taksu na tužbu i presudu ovom upravnom sporu sud nalazi da nisu stečeni uvjeti za donošenje meritorne odluke u pogledu navedenog prijedloga a iz razloga prirode donesene presude, pri tome sud ukazuje na ranije zauzeti stav Vrhovnog suda FBIH Sarajevo izražen u presudi broj 07 0 000684 08 Uvp od 28.04.2010. godine uz napomenu da će sud po okončanju upravnog postupka odluku o troškovima u ovom upravnom sporu donijeti naknadno donošenjem dopunskog rješenja.

Zapisničarka

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.